

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ ΤΟΥ "ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΩΝ,,

Τῶν Γκόλντσμυθ, ένας πολυεκατομυριούχος τῆς Νέας Ὑόρκης, δὴν ἀρρώστῃος ξαφνικὰ μὰ μέρη, βρόθηκε σὲ μεγάλη ἀμχανία, γιὰτὶ σκέφτηκε πὸς μπόρουσε νὰ πεθάνη καὶ δὲν ἤξερε σὲ ποῖον ν' ἀφήσῃ τὴν κολλοσιαία περιουσία του. Ὁ Γκόλντσμυθ, ὁ εὐφραϊστὴς τῶν μαργαριταριῶν, ἦταν πάντα ἕνας παρόξενος ἄνθρωπος. Κανένας ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς του καὶ κανένας ἀπὸ τοὺς φίλους του δὲν εἶχε κερδίσει τὴν ἀγάπην του, τὴν ἐκτίμησίν του. Ὅλοι γιὰ τὸν Γκόλντσμυθ ἦσαν τεταπεινωθεὶς καὶ ἀνάξιτοι νὰ κληρονομήσουν τὰ ἐκατομυριακά του. Ἡ μεγάλης περιουσίας πρόβλεπε νὰ περῶν τοὺς ἄξιους χέρι. Ὁ κληρονόμος ἐνὸς πολυεκατομυριούχου δὲν πρέπει νὰ εἶνε ἐνὸς σκεπτικῆς ἀνθρώπου, μὲ κοινὸ μυαλό. Πρέπει νὰ εἶνε ἐξαιρετικῆς γαρίσματος. Ἀλλοιῶς τὰ ἐκατομυρία θὰ μείνουν νεκρὰ μέσα στὰ δημοσφελεία μᾶς Τράπεζας ἢ θὰ γυθῶν, ὅπως γίνονται ἢ ὅπως ἀνάσσει ἀπ' τὰ δάγλυτα. Ἐπειτα, ὁ Τῶν Γκόλντσμυθ εἶχε ἀναριθμητὰ ἑμπορικὰ γραφεῖα σ' ὅλες τῆς μεγάλης πόλεως τοῦ κόσμου καὶ ἔτσι ὁ διάδοχος τὸν ὄφειλε νάιναι καὶ αὐτὸς ἕνας ἔξυπνος καὶ ἐπιδέξιμος ἄνθρωπος, γιὰ νὰ μπόρῃ νὰ διεκτιμῇ ὅλες αἰτέες τῆς ἀδιάκοπης ἀγοραπωλησίας τῶν μαργαριταριῶν. Τέλος, καὶ ἂν δὲν βρισκότανε κανένα πρόσωπο ἢ ἑμπορικὸ μυαλό, ἂς ἦταν τοῦλάχιστον κάποιος ποὺ νὰ εἴσῃ τὸ νὰ κἀν αὐτὰ τὰ ὅσα ἐκατομυρία! Μὰ μέρη λοιπὸν ὁ Τῶν Γκόλντσμυθ εἶχε μὰ ἐκκεντρικὸν ἔμπνευμα: Νὰ διαλέξῃ στὴν τύχην αἰκία πρόσωπα, νὰ τοὺς γυρίσῃ ξαφνικὰ ἀπὸ ἕνα ἐκατομυριῶν δολλάρια, νὰ δῆ τὶ θὰ ξανάιν αὐτὰ τὰ λεπτὰ καὶ ἔτσι νὰ κερῆν ποῖο πρόσωπο θὰ ἦταν τὸ κατάλληλο νὰ κληρονομήσῃ ὅλη τὴν περιουσία του.

Κοιμὰ τότε ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς του καὶ τοὺς φίλους του, ὁ βασιλεὺς τῶν μαργαριταριῶν ἄρχισε νὰ πραγματοποιοῦ τὰ σχέδιά του. Ὁ πρῶτος τυχερὸς, ποὺ βρόθηκε ἄξαφνα μὲ τὸ ἐκατομυριῶν τοῦ Τῶν Γκόλντσμυθ, ἦταν κάποιος Χένρι Πήντον, ἕνας μικρὸς ἰταλλῶκος σ' ἕνα κατ'ἐπισημὸν ποὺ ποιοῦσε πολεμτικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ πορσελάνες. Ἡ δουλειὰ ἐκεῖ πέρα ἦταν πολὺ λεπτὴ, καὶ καὶ ἐπιπλέον, καὶ τοῦ κόστους τὰ μαλλιά τῆς κεφαλῆς του, γιὰτὶ ὁ ἀρετικὸς του ἦταν δύστροπος καὶ τοῦ κρατοῦσε ἀπὸ τὸ μισθὸ καθε πορσελάνη ποὺ γίνανε νὰ σάσῃ. Αὐτὴ ἡ ἀσυνήθεια ἔκανε τρελλὰ ἀπὸ τὸ σπῆδ τῆς τῆς γυναίκας του Πήντον, καὶ νονόταζοντῃ Ἀμερικανίδα μὲ μισθὸ δωδεκάτα παιδιά, καὶ ἀπέλιπε σ' ἀπίστευτον σμῆμα τὸν δικτυγαμῆνο καὶ καλοκάγαδο Χένρι. Ὅταν λοιπὸν ὁ Γκόλντσμυθ τοῦ χάρισε τὸ ἐκατομυριῶν, ὁ μικρὸς ἰταλλῶκος φάνηκε ὅτι ἔγινε εὐτυχισμένος. Μὰ τὸ στενὸ μυαλὸ του ἀποκαρδιῶσε νοήσορα τὸν βασιλεὺ τῶν μαργαριταριῶν. Ὁ Χένρι Πήντον, ὅταν πῆρε στὰ χεῖρα του τὸ ἀνέλιπτο ἐκείνο ἐκατομυριῶν, δὲν βόηκε νὰ κἀν τίποτ' ἄλλο, παρὰ νὰ πηγαῖν καθε πρωτὸ πὸν ἠωρᾶν τοῦ ἀπεινικοῦ του νὰ συντάξῃ τις καλύτερες πορσελάνες, νὰ τις πληρῶνῃ μὲ ἀνεργὸν ἀξιοπορτεία καὶ ἔπειτα νὰ φέρῃ ἢ ἕνα περφορμῆτον χαμογέλο στὰ χεῖλη. Αὐτὸς λοιπὸν ὁ ἀνόητος Πήντον δὲν μπόρουσε βέβαια νὰ γίνῃ κληρονόμος τοῦ Τῶν Γκόλντσμυθ...

Τοὺς εἶχε δῆ ἕνα βράδυ σ' ἕνα ὑπαίθριον κέντρο τοῦ Λόγκ - Ἀϊλαντ...

Τὸ δεύτερο πρόσωπο, ποὺ εἰσπῆρθε ἀπὸ τὸν βασιλεὺ τῶν μαργαριταριῶν, ἦταν ἡ Βιολέττα Ρόγκερς, ἕνα στυπατικὴ καὶ ἄγχο ζωρίστου τοῦ ἡμῶσμου, ποὺ δέχτηκε τὸ ἐκατομυριῶν δίχως μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ καὶ δίχως δάκρυα γοῶς. Τίποτα περὶ δὲν σκεπτικῆς τῆς Βιολέττα Ρόγκερς, καὶ ἂν γίνονταν ἄξαφνα μικροστὰ τῆς ἕνα παιδία, δὲν θὰ ἐνοκῶσε καμιά σκεπτικῆ. Κι' ἔτσι, μόλις ἔγινε ἐκατομυριούχος, ληροδῆκε ἀπὸ τοὺς ἔφημερους θαυμαστὰς τῆς, πῆγε καὶ νοίκιασε ἕνα πονηρικὸ διαμέρισμα σ' ἕνα πολυτελεῖς ξενοδοχεῖο καὶ ἄρχισε νὰ περᾶ μὲ ἰονοτυμιατικὴν ποτὴ καὶ νὰ κἀν ἕνα σπορ ἀπερίγραπτα καλά. Μέσα σ' ἕνα μῆνα ἡ Βιολέττα Ρόγκερς κἀντικῆς κοκκινοκίτρινος καὶ μὰ νύχτα, ἀπάνου σ' ἕναν παροξυσμὸν τρελλὰς, ἔσκαψε τις γλῆφες τῶν χειρῶν τῆς. Ὁ γιατροὶ ὄπισθο κατάρφρασαν νὰ τὴν σώσουν, μὰ ἡ ἐκκοσμίση τοῦ βασιλεῦς τῶν μαργαριταριῶν εἶχε χάσει περὶ τὰ λογιὰ τῆς...

Ὁ τρίτος τυχερὸς, ποὺ πῆρε τὸ τρίτο ἐκατομυριῶν τοῦ Τῶν Γκόλντσμυθ, ἦταν ὁ Ἐντουαντ Τῶσον, ἕνας ἐπιδέξιμος πλαστογράφος. Ὁ Τῶσον ἐκείνης τῆς μέρες εἶχε ἐπιχειρήσει νὰ ἐλαρῶσῃ ἀπὸ μὴ Τράπεζα ἕνα ψεύτικο τσέκ, μὰ δὲν τὸ κατάρφρασε καὶ ἔτσι ἀνασταθμῆν τὴν δατινοβία, ποὺ ἄρχισε νὰ τὸν κινῆσῃ μὲ τὰ καλύτερα λαγονάκια τῆς ἔδδ' α' ἐκεῖ, γιὰ νὰ τὸν πᾶσῃ. Τὸ στιγμὴν λοιπὸν ποὺ ἐτοιμαζόταν νὰ σπῆν κομρὰ ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη, ἔλαβε ἄξαφνα ἕνα ἀληθινὸ τσέκ γιὰ ἕνα ἐκατομυριῶν ἀπὸ τὸν Τῶν Γκόλντσμυθ. Ἡ πρώτη σκέψῃ τότε τοῦ Ἐντουαντ Τῶσον ἦταν νὰ ἐξαργυρώσῃ αὐτὸ τὸ τσέκ καὶ ν' ἄρχισῃ

νὰ κἀν μὴ ζωὴ σπατάλης καὶ καταχρήσεων, ὅπως ὀνειροβάντο ἀπὸ χρόνια. Μὰ ἡ ἐξαργυρώσις ἐνὸς τέτοιου τσέκ καὶ ἕνα τόσο μεγάλο ποσὸν δὲν ἦταν ἐπιλοκό πράγμα γι' αὐτὸν τὸν ἀπατεῶνα, ποὺ τὸν κληρονομοῦσε ἡ ἀστυνομία. Ὁ Τῶσον, μὲ τὸν φόβο στὴν καρδιά, ἔβηρε μὰ ὀλόκληρη ἐβδομάδα τραγικῶν μαρτυριῶν, προσπαθώντας νὰ ξεγλωστῆσῃ διαρκῶς ἀπὸ τὰ χεῖρα τῆς ἀστυνομίας, καὶ τέλος, κατὰκοπος, κατέφρασε σ' ἕνα ἀπόκομο καὶ ἐποπικὸ πανδοχεῖο γιὰ νὰ γυρίσῃ ἄσπυλο, πληθύνοντας μ' ἕνα ὀλόκληρο ἐκατομυριῶν μὰ νύχτα ἡσυχίας καὶ ἔπινον! Τὸ πρωτὸ κατάρφρασε γιὰ ἄφαντος γιὰ πάντα ἀπὸ τὰ μάτια τῆς ἀστυνομίας, ἀπέταρος ὄμως, ὅπως πρῶτα. Ὅστε καὶ αὐτὸς λοιπὸν ὁ Ἐντουαντ Τῶσον ἦταν ὁ ἄνθρωπος ποὺ μπόρουσε νὰ κληρονομήσῃ τὴν περιουσία τοῦ βασιλεῦς τῶν μαργαριταριῶν.

Ὁ Τῶν Γκόλντσμυθ ἔδωσε τὸ τέταρτο ἐκατομυριῶν τοῦ σὲ μὴ παρᾶξεν ἰδιοκτητῆρα ἐνὸς μικροῦ ἐστιατορίου τοῦ Μπρὸνξλιν, ποὺ ἦταν ἄλλοτε δαμάστρια τίφροσον σ' ἕνα τοῖκο καὶ ποὺ εἶχε παντρευθῆν ἕνα γέρο καὶ ἀνόητον θαματοποιοῦ. Μόλις ἔγινε βαθύλοτη ἡ Τῶβάννα Πασκουάλε, αὐτὴ, ἡ ἄλλοτε δαμάστρια, ἄρχισε νὰ τρυφῆσῃ στὸς δρόμους τῆς Νέας Ὑόρκης μ' ἐξοφρενικὰ τοικιτέτες καὶ ν' ἀγορᾶσῃ τὰ ποὺ γοήγορα καὶ τὰ ποὺ μοντέρνα αὐτοκίνητα. Ἐπειτα πῆρε στὴν ἀπηρεσία τῆς δέκα παρῶντες ἀθλητικῶς σκαφῆρ καὶ τοὺς ἔδωσε τὴν ἐντολή νὰ περῶν ἀπάνου σ' ὅλοο αὐτοκίνητο πέλου καὶ νὰ τὸ κἀνουν θνήμματα! Ἡ Τῶβάννα Πασκουάλε ἐκατομυριῶς μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἕνα παλῶν ἢ ἀγάρτετον καιρὸ τῆς: Πρῶν ἀπὸ δύο χρόνια εἶχε ἀγορᾶσει μὲ τις ὀκονομίες τῆς ἕνα μικρὸ αὐτοκίνητο, μὰ γιὰ κωκὴ τῆς τύχης ἔεσε μὰ μέρη ἄθυμα μὲς συγκρούσεως καὶ ὄχι μόνο καταποκτικῆς ἡ ἴδια, ἀλλὰ εἶδε καὶ τὸ ἀγαπημένον τῆς αὐτοκίνητο νὰ γίνεταί χίλια κομμάτια! Μπόρουσε λοιπὸν μὰ τόσο τρελλὴ γυναῖκα νὰ κληρονομήσῃ τὰ ἐκατομυρία τοῦ Τῶν Γκόλντσμυθ!

Τὸ πέμπτο ἐκατομυριῶν ἔδωσε στὰ χεῖρα ἐνὸς μελλοθανάτου, τοῦ καταδικοῦ Τῆζις Οὐάλλας, ποὺ θὰ πέθανε σὲ λίγο πάνο στὴν ἡλεκτρικὴ καρέκλα. Ἄν καὶ ἦταν ἐνοχος ὁ Οὐάλλας, εἶχε τὴν ἐλπίδα, ὅς τὴν τελευταία μέρη τῆς ζωῆς του, σὲ μὴ ἀναθεώρησι τῆς δίκης, ποὺ θὰ τὸν ἔσωσε. Ὅταν λοιπὸν πῆρε τὸ ἐκατομυριῶν τοῦ Γκόλντσμυθ, τρελλάθηκε ἀπὸ τὴν χαρὰ του καὶ δοροδόρησε ὅσους μπόρεσε, γιὰ νὰ πετῆν τὴν ἀθώωσίν του. Μὰ δὲν μπόρουσε περὶ νὰ γίνῃ τίποτα τὴν τελευταία στιγμῆ... Τὸ ἐκατομυριῶν χάθηκε ἄθια, μὲ ὁ Τῆζις Οὐάλλας, ἀκόμη καὶ ὅταν κἀθηκε πάνο στὴν ἡλεκτρικὴ καρέκλα, χαμογελοῦσε ἐξοφρενικῶς, γιὰτὶ εἶχε τὴν ἐλπίδα ὅτι καὶ ἐκείνη ἀκόμη τις στιγμῆς θὰ κατάρφρασε ὁ δικηγόρος του τὴν ἀναβολὴ τῆς ἐκτελέσεως...

Τὸ ἕκτο ἐκατομυριῶν δόθηκε στὸν φίλε Λάμπερτ, ἕνα μικρὸ ἰταλλῶκος μὲς μεγάλῃς ἔταιρειας. Ὁ Λάμπερτ δὲν ἦταν τίποτ' ἄλλο, παρὰ ἕνα ἄσημον πρόσωπο μέσα σ' ἐκκεντρικὴν τερρατία ἑμπορικῆς ὀργάνωσις. Ὁ διεκτιμῆς τῆς ἔταιρειας, ὄρατος καὶ ἀληθιστος ἀπ' ὅλους, ἦταν ἕνα ἐργατικὸ σπιαχίτρο, ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τὸν ἀναφροκῆτον ἰταλλῶλον. Ὁ ἄσημονος Λάμπερτ, λοιπὸν, μόλις εἶδε ὅτι ἦταν ἐκατομυριούχος, δὲν σκεπτικῆσε τίποτ' ἄλλο, παρὰ νὰ δεῖξῃ τὴν σπουδατικὴν τῆς μετὰ τὸν ἀκόλουθο τρόπο: Ἐσφῆξε τις γροθίες του, πέρασε ὅλα τὰ γραφεῖα, ἀνέβηκε μὲ τὸ τρακοστὸ πάτομα τοῦ οὐρανοζώστῃου, μπηκε μὲ ἀνθάδα σὲ γραφεῖο τοῦ διεκτιμῆτος τῆς ἔταιρειας καὶ τοὺ ἄστραψε ἕνα χαστονία, γιὰ νὰ τὸν δεῖξῃ ἔτσι δὲν τὸν φροδῶταν περὶ! Μὰ μὲ τὴν χειρονομία του αὐτὴ ὁ Λάμπερτ ὄδειξε καθαρὰ ὅτι ἐξοκολουθόσε νὰ εἶνε ἄσημονος καὶ κοπιός, ὅπως πρῶτα...

Τὸ ἕβδομο ἐκατομυριῶν τοῦ βασιλεῦς τῶν μαργαριταριῶν πῆγε στὰ χεῖρα ἐνὸς εὐθῆμου παραγγελιοδόχου, ποὺ δὲν ἔπαυσε τίποτε στὰ σοβαρά. Αὐτὸν τὸν εὐτυχισμένο ἄνθρωπον τὸν ἔλεγαν Στέφεν Κάλλαγκερ. Ὅταν λοιπὸν ὁ Κάλλαγκερ εἶδε τὸ τσέκ τοῦ Τῶν Γκόλντσμυθ, πιστεψε πὸς ἦταν μὰ φάρσα, ποὺ τὸν εἶχαν φτιάξει ὁ φίλοι του, καὶ γιὰ νὰ τοὺς δεῖξῃ ὅτι ἦταν πὸ ἔξυπνος ἀπ' αὐτοὺς, πῆγε τὸ βράδι τὸν ἠωρᾶν, διὰ διασκεδάσαν, καὶ πληρῶσε μ' αὐτὸ ἕνα ποτῆρ μῦθρα λ... Ὁ βασιλεὺς τῶν μαργαριταριῶν εἶχε ἀπονητευθῆν περὶ καὶ δὲν ἔβηρε ποῖον νὰ κἀν κληρονομία του. Γιὰ τελευταία φορὰ λοιπὸν ἔδωσε τὸ δῶδο ἐκατομυριῶν σ' ἕνα ἐρωτευμένο ζευγάρει, ποὺ τὸν εἶχε δῆ, λίγο καιρὸ πρὶν ἀρρωστῆσαι, σ' ἕνα ὑπαίθριον κέντρο τοῦ Λόγκ - Ἀϊλαντ. Αὐτοὶ ὁ ἐρωτευμένον ἦσαν ἕνα ἀπὸ τοὺς ἰταλλῶκος του, ὁ ἔλικερ Φόξ, καὶ μὰ ἀπὸ τις δικτυολογᾶρους του, ἡ Μάργκαρετ Κάμπελ. Τὸ ἐρωτικὸ ζευγάρει, μόλις πῆρε τὸ ἐκατομυριῶν, παντρετικῆς, ἀγόρασε μὰ ὄμορφη βίλλα, τῆς μεταωφρεσε σὲ μὴ γαριτωμένην φοιλή καὶ ἄρχισε νὰ τῆ ἐντυχιώσῃ, χωρὶς διόλου ν' ἀλλάξῃ τὴν παλιὰ ζωὴ του. Τόσο ὁ ἔλικερ Φόξ, ὅσο καὶ ἡ Μάργκαρετ Κάμπελ, ἐξοκολουθῆσαν νὰ ἐργάζωνται. Ὁ βασιλεὺς τῶν μαργαριταριῶν, λοιπὸν, κληροδότησε σ' αὐτοὺς τὴν κολλοσιαία περιουσία του καὶ πέθανε εὐχαριστικῶς, ποὺ εἶχε κἀνει εὐτυχισμένους δύο ἄνθρωπους.